

PIRÁTSKÉ LISTY

Informace pro občany zdarma | podzim 2015 | Středočeský kraj a Praha | piratske-listy.cz

Praha

Půjdou praví viníci za Open Card do tepláků?

V dnešních dnech projednává Městský soud v Praze kauzu Opencard. Nezávislý pozorovatel si klade otázku, proč před tímto soudem nestojí strůjci celé kauzy, ve které magistrát utopil 1,7 miliardy korun. A právě v tomto duchu se ptají i Piráti: Kdo jsou praví viníci kauzy Opencard? Jak je dohnat k odpovědnosti?

Piráti mají kauzu Opencard podrobně nastudovanou. Po volbách v říjnu 2014 totiž pomáhali primátorce Krnáčové řešit naléhavé problémy, při kterých to vypadalo, že se karta přestane vydávat. Nyní odtajnili materiál, z něhož vyplývá, že Pavel Bém zastupitelstvo při schvalování usnesení k Opencard podvedl. Následně rozhodnutí zastupitelstva v řadě bodů porušil, což mělo za následek, že způsobil obrovské škody. Škoda za nepovedený projekt jde do stovek milionů korun.

Ředitel odboru informatiky, kterého Bémova rada zaúkolovala podpisem smlouvy na Opencard, byl odsouzen k trestu odnětí svobody v době trvání 3 a půl roku. Zatím jedinými odsouzenými v celé kauze jsou dva úředníci Magistrátu, žádnou náhradu škody Praze soud nepřiznal.

Pojdme se podívat na to, jak se Bémovi podařilo z Prahy vysát peníze na problémový projekt.

Jak Bém protlačil prokletý projekt Opencard?

Celá kauza začala v roce 2006, kdy v Praze vládla koalice ODS a ČSSD. V čele stran stáli primátor Bém (ODS) a jeho náměstek Hulinský (ČSSD). Bém s Hulinským naprostě nereálně slibovali, že Opencard bude ziskový projekt. Bém zastupitele oslavoval, že město na projektu vydělá miliardu korun a postaví za to novou stanici metra.

Bém však zastupitelům zamilčel klíčovou věc, že by za jednu kartu muselo město od každého občana vybrat 1500 Kč! Občan by např. musel platit 50 korun měsíčně udržovací poplatek jen za to, že má kartičku v peněžence. Tento předpoklad uvedený v materiálech na zastupitelstvo byl zcela nereálný a v případě prosazení by patrně vedl k velmi rychlé defenestraci všech zastupitelů.

Když Bém vystupoval jako svědek u soudu s úředníky, dobře to věděl. Před soudem uvedl, že mu od počátku bylo jasné, že projekt

skončí ve ztrátě. Navzdory tomu Bém zastupitele konejší, že Opencard bude pohádkově vydělávat. Opencard navždy bude mít punc projektu, který byl protlačen podvodem.

Zfixovaná zakázka na Opencard

Praktická realizace projektu Opencard byla snad ještě horší. Pavel Bém na zastupitelstvu sliboval „jedno velké, transparentní výběrové řízení“, k čemuž nikdy nedošlo.

Na tvorbě zadání se podílela společnost Haguess, která zakázku nakonec dostala. Haguess jako jediná předložila nabídku, ačkoliv zadávací dokumentaci si vyzvedlo celkem 32 firem. Zadávací dokumentace byla účelově vytvořena tak, aby se zakázky mohla účastnit právě a pouze společnost Haguess.

Hodnotící komise v zápisu o průběhu výběrového řízení uvedla, že nabídku této společnosti po věcné stránce nehnědnotila. Tato nabídka ani neodpovídala zadávací dokumentaci. Přesto Rada Pavla Béma přidělila hlasy ODS a ČSSD v roce 2006 zakázku na vytvoření kartového centra společnosti Haguess. Bém si vzal osobně Opencard do své působnosti.

Stojí za to si všimnout toho, že právě zadání zakázky způsobilo budoucí problémy projektu Opencard. Za prvé se Praha tímto okamžikem stala rukojmím. Do budoucna mohla kupovat jen od Hagueisu. Kdykoliv se zvýšil počet karet v systému, musela Praha zaplatit za nové licence, nejméně 100 Kč za jednu kartu. Tak v praxi vypadala

„otevřenosť“, kterou Bém sliboval. Problému si ale nikdo nevšiml, protože zakázka byla schválena těsně před volbami do zastupitelstva, takže nikdo nedával pozor.

Očekávání, že Opencard bude financovaný z evropských peněz a že bude odpovídat celostátním standardům, se nenaplnila. Praha se pustila do projektu sama, takže nesla všechna rizika. Elektronickou peněženku, kterou Praha zaplatila, Haguess vůbec nedodal. Zadávací dokumentace byla šitá na míru Hagueisu, který ji sám vytvořil, a cena byla předražená.

Soudce Městského soudu v Praze Sotolář, který měl kauzu na starosti, k tomu v rozsudku uvedl: „vedoucí projektu ani tvůrce zadávací dokumentace neví o žádné analýze, ze které by navrhovaná cena vycházela. K přiměřenosti a obvyklosti cen nabízených společností Haguess znalcí uvedli, že nabízené ceny nebyly přiměřené ani obvyklé.“

Přes to všechno Bém a spol. zakázku Hagueisu přiklepali a způsobili tak Praze škodu ve výši nejméně 80 milionů. Analýza Pirátů dospívá k závěru, že jasnou odpovědnost za start chybného projektu měli primátor Pavel Bém (ODS), jeho náměstek Petr Hulinský (ČSSD) a jejich kumpáni. Projekt za 160 milionů měl kontrolovat předseda kontrolního výboru František Hoffman (KSČM). Žádnou reálnou kontrolu plnění usnesení zastupitelstva neprovedl, jen objednal několik formálních posudků. Později se dokonce přiznal, že Bémův kmotr Roman Janoušek je jeho kamarád. Chceme postavit viníky před soud, aby městu uhradili škodu

Státní zástupkyně Máchová pravé viníky kauzy nepostavila před soud, prý pro nedostatek důkazů. To se nelíbilo soudci, který prohlásil, že před soudem stanuli pouze úředníci, zatímco zodpovědní politici nikoliv. Nelíbilo se to ani vyšetřovací komisi sněmovny, která podala na Máchovou trestní oznámení pro maření vyšetřování.

Proč státní zastupitelství v kauze nekoná? Je veřejné tajemství, že citlivé kauzy pražské politické mafie zaměl vrchní státní zástupce Libor Grygárek, který byl rovněž v kontaktu s Bémovým kmotrem Janouškem. Pomohl mu zamést dopis Švýcarské policie, která v cizině zajistila konta s obratem 2 miliardy korun.

Chobotnice je ale patrně větší, protože ani po vyhození Grygárka policie počátek kauzy Opencard rádně nevyšetřuje. Naopak

Milí čtenáři,

je tomu skoro rok, co v pražském metru nebylo k hnuti. Všechny vstupy a výstupy byly obsazeny kameloty, kteří neúnavně nabízeli příjemnější četbu, sladší koblihu a lépe využitý hlas. Ostatně i Piráti se tohoto kolotoče účastnili a 120 tisíc kusů Pirátských listů, které jsme tehdy dobrovolnicky rozdali, významně přispělo k tomu, že Vás dnes reprezentujeme v zastupitelstvu hlavního města Prahy.

Čtyři Piráti dnes působí v celopražském zastupitelstvu a desítku dalších v zastupitelstvech městských částí. Žádné volby se letos doufejme nechystají a my Vás tentokrát nežádáme o hlas, ale o trochu pozornosti.

Připravili jsme pro vás nové vydání Pirátských listů, které se nevěnuje volbám, ale naší práci v zastupitelstvu Prahy. Máte možnost seznámit se s tím, na čem pracujeme, jak se díváme na aktuální situaci v pražské politice a v jakých kauzách by podle Pirátů měla konat Rada Prahy a policie, ale zatím se nic neděje.

V neposlední řadě chceme jasně ukázat, že politika pro nás není jenom předvolební kampaň. Ani po roce v zastupitelstvu se nestydíme stoupnout si do vstupní haly metra, rozdávat Pirátské listy a podívat se vám do očí.

Jestli se vám líbí verva, se kterou jsme se do politiky pustili, přidejte se na palubu. Nesháníme jenom nové straníky, ale i odborné konzultanty, příznivce, dobrovolníky a lidi, co nám s chutí od plíček řeknou, jak to vidí oni.

Jestli se chcete přidat, stačí se ozvat.

začala pronásledovat občanské aktivisty, kteří na to upozorňují. Rozhodně proto nelze spolehat, že policie dotáhne kauzu do konce.

Praha ale může sama podat na viníky kauzy Opencard normální žalobu, aby viníci uhradili škodu. Piráti proto zaslali svou analýzu a všechny podklady primátorce Adrianě Krnáčové (ANO 2011). Požádali ji, aby Rada připravila vedle trestního oznámení na Pavla Béma a spol. v kauze Opencard i civilní žalobu na náhradu škody.

Primátorka má tak jedinečnou šanci vylepšit si pověst a ukázat, že se nebojí postavit gaunerům. Pokud však Krnáčová neprosetří nárok Prahy na náhradu škody vůči Bémovi a spol. v kauze Opencard, bude za ni nést spoluodpovědnost.

Piráti na magistrátu

Adam
Zábranský

21 let, student práv

Ondřej
Profant

27 let, informatik

Jakub
Michálek

26 let, právník

Mikuláš
Ferjenčík

28 let, lektor
zábavné logiky,
student FHS UK

Do roka a do dne

Uplynul téměř rok od komunálních voleb 2014, ve kterých Piráti poprvé pronikli do pražského zastupitelstva. Při té příležitosti je na místě podat Vám, občanům, které zastupujeme, zprávu o tom, co se za uplynulý rok událo.

Hned po volbách v říjnu 2014 se na nás obrátily oba nejsilnější subjekty v pražském zastupitelstvu, tedy ANO 2011 vedené současnou primátorkou Adrianou Krnáčovou a TOP 09 vedená tehdy ještě Tomášem Hudečkem a požádaly nás o podporu. Oba tyto subjekty se chystaly vytvořit koalici s ČSSD (případně s ODS), tedy se stranami, které jsme chtěli po dvou desetiletích korupčních skandálů a nedomyšlených investic odstavit od moci. Proto jsme se rozhodli, že ani jeden z těchto subjektů ve snaze sestavit koalici nepodpoříme. Nicméně jasné jsme deklarovali ochotu spolupracovat na řešení konkrétních problémů Prahy počínaje katastrofální situací městských informačních systémů, přes problémy s dopravní kartou Opencard až po vyšetření problematických kauz minulosti, o kterých se dočtete dále.

Usilovali jsme proto o křeslo předsedy kontrolního výboru, ale protože jsme odmítli výměnou za tuto pozici podpořit vznikající Radu ANO, Trojkoalice a ČSSD, dostala tuto funkci ODS. O naší práci v zastupitelstvu si můžete přečíst na dalších místech těchto novin, Jakub Michálek se podrobně rozepsal o tom, co jsme podnikli ve věci Opencard, Adam Zábranský píše o protikorupčních opatřeních, která jsme navrhli, můžete si přečíst rozhovor s Ondrou Profantem mimo jiné o pražské informatice a já se na následující straně

Praha

podzim 2015 | strana 2

zabývám změnami územního plánu. V tomto článku se tedy zaměřím spíše na to, co se v zastupitelstvu děje.

Vládnoucí koalice (ANO, ČSSD a Trojkoalice) utvořila hlasovací buldozer, který schválí vše, co koalice prosazuje a zamítne vše, co navrhla opozice. V tuto chvíli je proto bohužel prakticky nemožné vyjednat podporu návrhu napříč zastupitelstvem, navrhnut ho na zasedání a nechat ho schválit. Co předem neschválila koalice už na zasedání Rady města, téměř nemá šanci dostat se na pořad jednání.

V čem nám bohudík Rada bránit nemůže je naše snaha dostat se k informacím. Zatímco ignorovat návrhy opozičních zastupitelů je velmi snadné, ignorovat jejich žádost o informace téměř nejde. Díky tomu se nám postupně podařilo získat zvukové záznamy jednání Rady, takže jsme mohli zveřejnit například důkaz, že když přijde na ořehavé téma, přesouvá se pražská Rada raději do kuchyňky, aby nebylo

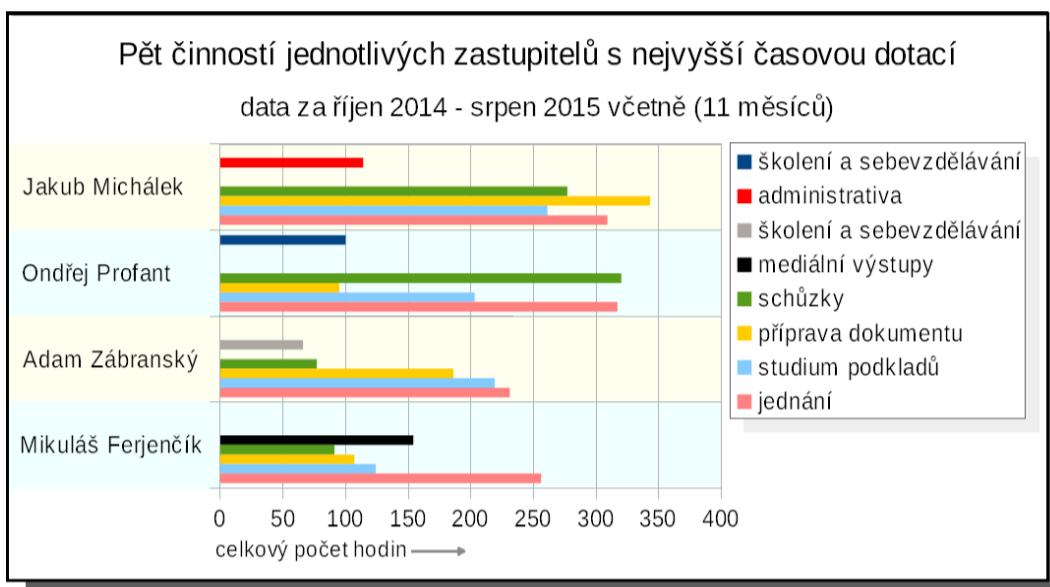
zaznamenané, o čem se baví. Navzdory několika měsícům obstrukcí ze strany úřadu jsme získali audit dopravního podniku, který zpracoval Václav Láska. Donutili jsme pražský magistrát, aby přestal utajovat informace o platech vedoucích pracovníků. Získali jsme přístup do účetnictví města a v neposlední řadě jsme zmapovali, že Praha platí z každé SMS jízdenky výrazně vyšší poplatek provozovateli služby než jiná krajská města.

Od června začala atmosféra ve vládnoucí koalici houstnout především kvůli narůstajícímu sporu mezi ČSSD a náměstkem pro územní plánování Matějem Stropnickým (Trojkoalice). Stropnický má diametrálně odlišný názor na změny územního plánu než zástupci ČSSD, jinými slovy, Stropnický chce těchto změn realizovat daleko méně. Podle mínění Pirátů je tohle jedna z hlavních příčin tlaku ČSSD a ANO na konec Stropnického v Radě města. V sérii pokusů se nepohodlného náměstka

zbavit mu tak ANO a ČSSD postupně osekaly kompetence (postupně mu sebrali z gesce pražské stavební předpisy a Institut plánování a rozvoje města) a zablokovali jeho návrhy v Radě. V průběhu srpna zároveň vyplaval na světlo odpolechy úplatného soudce Havlína, kterému měl předseda zastupitelského klubu ČSSD Karel Březina nabídnout úplatek.

Napjatá situace v Radě a nová kauza zastupitele Březiny nás přiměla ke dvěma věcem. Vydati jsme se na státní zastupitelství a podali jsme trestní oznámení na Karla Březinu, protože existují indicie, že v případě úplatku soudci Havlínovi se nemuselo jednat o spekulaci. Současně jsme požádali pražské sdružení Pirátů, abychom směli jednat o účasti v Radě Prahy s cílem odstavit od moci ČSSD (stejně jako ODS a KSČM). Pražtí Piráti nám toto svolení ve vnitrostranickém referendu dali, nicméně pražská koalice prozatím drží a žádná jednání v tuto chvíli neprobíhají. I nadále tedy zůstáváme v konstruktivní opozici, podporujeme návrhy, se kterými věcně souhlasíme, hlasují proti návrhům, se kterými nesouhlasíme a podáváme řadu pozeměňujících návrhů.

Během ročního angažmá v politice nikdo z nás nezbohatl, nesedíme v žádných dozorčích radách a hlasujeme čistě podle svého přesvědčení. Díky Pirátské straně, která nám k platu zastupitele, který činí v průměru zhruba 8 000 Kč měsíčně, přispívá měsíčně okolo dalších 10 000 korun, se můžeme činnosti v zastupitelstvu věnovat naplno. Jsme vám k dispozici jak v magistrátní kanceláři (Mariánské náměstí 2, číslo dveří 40), tak online. Neváhejte se na nás obrátit, pokud vás něco pálí, zastavte se, když jdete okolo, nebo se třeba zapojte do naší činnosti jako dobrovolníci, nebo konzultanti.

Podmínky musí diktovat město, ne dodavatelé

Rozhovor reportérky Olgy s pirátským zastupitelem Ondřejem Profantem

Jak se ty osobně cítíš rok poté? Baví tě ještě dělat zastupitelem?

Práce mě velmi baví. Je to příjemná kombinace vlastního oboru a mnoha dalších témat. Vždy se najde něco nového a zajímavého. Navíc konečně nemusím dělit čas mezi obživu a politiku - což byl dosud časově náročný koníček.

Velmi tomu napomáhá i skvělý tým, který jsme na magistrátu postavili. Tím nemyslím jen nás čtyři zastupitele, ale i našeho asistenta a stážisty, kterí nám velmi pomáhají.

A vidíš přínos svojí práce? V čem?

Rozhodně. Otevříme spoustu pro magistrát zcela nových témat. Běmovské smlouvy vysloveně zakazovaly open source, my jsme ho prosadili do programového prohlášení Rady. O sítích všichni jen věděli, že jsou špatně. Nám se teď podařilo konečně začít alespoň částečně využívat již vlastněnou infrastrukturu namísto pronajímání jiné.

Nejsilnější jsme v kontrolní činnosti. Tam nás neomezuje, že jsme v opozici – ba naopak.

Zodpověďně pročítáme veškeré podklady, což opravdu není obvyklé. Radíme se souborným, posloucháme i názory, které se nám nelíbí, a nebojíme se zeptat.

S kontrolní činností úzce souvisí činnost informační. Velmi podrobně informujeme o tom, co se na magistrátu děje. A to nejen formou fantastického PR, ale i věcných reportů z výborů, seminářů atd. V tom jsme silní. Navíc zapojujeme i lidi zvenku a to nejen straníky, ale především dobrovolníky se zájmem o danou oblast.

Za Piráty jsi v IT komisi pražského magistrátu. Co z toho, čemu se tam venujete, považuješ za největší průšvih?

Největší průšvih je celkový stav. Personál není připravený vést, co vede. Dodavatelé diktují podmínky. Jednoduché věci jsou obaleny spletencem neuvěřitelně hlučných pojmu a procesů, které z nich tvorí věci složité. De facto nikdo nenese provozní zodpovědnost, neexistuje opravdová IT koncepte.

10 nejdůležitějších věcí jsem vyjmenoval v otevřeném dopisu Radě, upozorňujícím na dané problémy. Příkladem jsou OpenCard, Mepnet, ISKR.

Nekoncepčnost vzniká z častých změn politické reprezentace. Navíc mnohdy politici nechtějí problémy řešit, ale naopak vyvolávají stále nové – např. nesmyslnými projekty, o které stojí jen oni sami. Takovým ukázkovým příkladem je OpenCard.

Krom řešení toho, co pražské IT systémy akutně pálí, se věnuješ opendatům. Jak se ti vede na téhle frontě?

Ano, to je moje velké a hýčkané téma. Jde o myšlenku, že data (údaje, statistiky, faktura) vznikající ve veřejné správě jsou všech a všichni by z nich měli mít prospěch. Tím pádem je třeba tato data uvolnit. A to nikoliv ve formě prezentace výsledků, nýbrž jako surová data, která si každý zpracuje dle vlastní potřeby.

Ta myšlenka se uchytila ve světových metropolích jako je Vídeň, Amsterdam

či Londýn. V posledním jmenovaném přinesla velmi pozitivní výsledky jak pro veřejný sektor, tak pro ten soukromý.

V rámci ČR je Praha unikátní, jelikož je kombinací kraje a obce a disponuje tak velkým množstvím dat. Já jsem ale šel ještě dál a projekt pojádal celopražsky. Zahrnuje tedy magistrát, městské části, příspěvkové organizace i městem vlastněné firmy.

Připravou otevřených dat mě pověřila komise ICT na konci května, a to v nejšíří variantě, postavené na opensource technologiích.

Velkým úspěchem také byl hackaton PragueHacks v červnu, který zařídila paní primátorka a já jsem pro něj získal data. Za víkend na nich dobrovolnický vzniklo mnoho inspirativních aplikací. S otevřením většího množství dat jich bude vznikat ještě víc.

Krom magistrátu zvládáš pomáhat i jinde. Jaký dojem máš ze spolupráce s Prahou 10? O co tam šlo a co je důležité i pro jiné městské části?

Snažím se, ale nedokážu všem MČ pomáhat tak, jak bych chtěl a jak by si zasloužily. Na Praze 10 máme úžasný tým v rámci koalice Vlasta. Bohužel samotná radnice patří k jedné z nejzdevastovanějších. Mnohaletá vláda ODS tam předraženě outsourcovala část IT a prohlásila to za komplexní outsourcing. Naši lidé upozornili na to, o jakou zlodějinu se jedná. Současná koalice se toho zalekla. Nyní se snažíme spolupracovat na nápravě, ale samozřejmě jsme jen opozice a paní radní, která nám spolupráci umožňuje, není na zdejší radnici sama. Navíc se bohužel řešení IT příliš nevěnuje, vedle Prahy 10 má ještě funkci senátorky a zdá se, že si na svou gesci radní pro IT na Praze 10 nevyčlenila téměř žádnou kapacitu.

Přitom se jedná o precedens. Velká část veřejné správy přistoupila k outsourcingu, ale neponechala si kontrolu a strategické řízení a teď

... pokračování na další straně

Kolik nás stojí SMS jízdenky?

V březnu 2015 provedli pražští Piráti podrobný průzkum smluv mezi jednotlivými krajskými městy a soukromými společnostmi, které poskytují SMS jízdenky. Zjistili, že zatímco v Pardubicích nebo v Plzni platí dopravní podnik marži do 15 %, pražský Dopravní podnik platí přes 24 % z každé poslané SMS jízdenky. Má tak snad Praha množstevní přírážku?

V Praze služba SMS jízdenek platí nejdéle a provádí ji také nejvíce skandálů. Marže sice dlouhodobě klesají (v okamžiku zavedení platila Praha téměř 50 % z ceny jízdenky soukromému poskytovateli). Ten se však od vzniku služby nezměnil (Erika a.s.). Ve srovnání s jinými městy, kde již službu poskytují jiné společnosti a za mnohem nižší ceny, tak Praha trátí díky vyšší procentuální marži poskytovatele miliony korun.

Praha přitom podle smlouvy, kterou uzavřela se společností Erika, může jednat o slevě. Jen snížení marže na 18 % by znamenalo pro Dopravní podnik hl. m. Prahy dalších 26 milionů korun. A kdyby byla marže vysoká jako v případě Pardubic, získala by Praha navíc dokonce 48 milionů Kč ročně.

Nastupte na palubu!

Podmínky musí diktovat město, ne dodavatelé

... pokračování z předchozí strany
je zcela ve vleku dodavatelů. To je úplně šílené a neudržitelné. Všechny nás to stojí ohromné finanční prostředky.

S kým se ti tedy jak spolupracuje? Namagistrátu, u vás na Praze 7 i jinde?

Na magistrátu se dobře spolupracuje s místním IT, které pod vedením nového ředitele nabralo pozitivní směr. Z politiků je k nám nejvstřícnější Matěj Stropnický a donedávna i paní primátorka – dokud jsme nezkritizovali kuchyňku.

Na Praze 7 je situace velmi přátelská. První půlrok jsme bohužel řešili organizační změny.

Museli jsme najít nového vedoucího IT. Následně jsme vypovídali nevýhodné smlouvy. A až nyní se dostáváme k inovacím. V současnosti jsme dosáhli toho, že interní IT zařídí to, co dřív obstarávali dodavatelé za statisíce měsíčně.

Bohužel, radnice nejsou v dobré kondici. Chybí kvalifikovaní lidé se zájmem o věc. Není to proto, že by je nešlo sehnat, ale většinou odešli, protože nechtěli přihlížet nepravostem, které se dělají.

Opencard - jak se podílíš na rozplétání tohohle spletence?

Jakub Michálek se zaměřil hlavně na právní a politickou stránku věci a řešil, jak se vyhnout nevýhodným smlouvám a kdo nese jaký díl zodpovědnosti.

Já jsem v úzké spolupráci s Ondřejem Felixem řešil, jaká by měla být podoba projektu do budoucna. Jak převést provoz pod nás, kam ho směřovat a co chceme dlouhodobě. Vznikl Prague Market, což je

moderní vize elektronické komunikace s úřadem. Inspiraci jsme měli v myšlence Digital by default – tedy primárně vše řešme digitálně a zároveň digitální služby musí být tak kvalitní, aby je i klienti využívali raději.

Vše trvá dlouho, téměř na každou otázku nejprve slyšíme obligátní „nejde“. Navíc se jedná o systém se statistici uživatelů, čili není zcela jednoduché jen tak něco změnit. V posledním měsíci se situace výrazně zlepšila s obměnou vedení společnosti Operátor Opencard. Provoz je sebevědomější a sleduje rozumné cíle, nikoliv udržování běmovského monstra.

Co tě nejvíce překvapilo?

Hlavně neinformovanost úředníků a nevůle chápát jádro věci, atž jde o cokoliv. Úředníci si hledí své byrokracie, politici sledují statistiky oblíbenosti, ale nikoho nezájímá, že se věci pořizují krajně nevýhodně. Ze s trochou snahy můžeme mít lepší technologii za poloviční náklady. Na úřadě se jako jakási automatická obranná reakce používá výše zmíněné „to nejde“. Nikoho nestresuje, že ve spoustě oblastí jsme u klíčových služeb závislí na jediném, monopolním dodavateli, a že dostáváme třeba i několikátou pokutu za využití jednacího řízení bez uveřejnění, tedy přímého nákupu, namísto otevřené soutěže. Přitom by stačilo nesabotovat snahy o nápravu.

Tak co nejvíce otevřených dat i soutěží a díky za rozhovor!

Karel Březina musí z kola ven!

V zastupitelstvu hl. m. Prahy sedí různí lidé. Někteří, převážně z řad ČSSD, tam jsou už hodně dlouho. Největšími matadory jsou „mlátička“ Jan Slezák (ČSSD, velitel zásahů Veřejné bezpečnosti proti demonstrantům v listopadu 1989) a „kulich“ Miloslav Ludvík (ČSSD, proslavil se kauzou se zvýhodněním prominentních pacientů v nemocnici Motol, kterou řídí). Ti jsou zastupiteli od roku 2002.

Pozadu ale nezůstávají ani stalinistka Marta Semelová (KSČM) a konečně podvodník Karel Březina (ČSSD), kteří v zastupitelstvu působí od roku 2006. Právě Březina je asi nejpodivnějším úkazem v zastupitelstvu. Ke konci října letošního roku byl totiž pravomocně odsouzen za trestný čin podvodu, protože od roku 2009 byl neoprávněně členem dozorčí rady Dopravního podniku hl. m. Prahy. Neoznámil totiž, že na dvě jiné aobchodní společnosti, v jejichž dozorčích radách působil, byl vyhlášen konkurs. Za dobu, kdy už dle zákona neměl být členem dozorčí rady, si vydělal statisíce korun.

Ve správně fungující politické straně by v ten moment byl Karel Březina dotlačen k tomu, aby se vzdal mandátu zastupitele,

nebo by byl vyloučen. ČSSD je ale jiná. Březinu akorát nedosadila na již připravený flet náměstka pro dopravu (tím se stal jeho kamarád Petr Dolínek) a místo toho ho udělala předsedou zastupitelského klubu a grantové komise pro sport, která ročně rozděluje více než 300 milionů korun. Snažili jsme se tomu zabránit, ale z opozice to jde těžko. Později se objevily přepisy z odpolechů soudce Havlína, dnes již nepravomocně odsouzeného za korupci, ve kterých soudce mluví o tom, že Březina mu nabízel úplatek výměnou za zproštění viny.

Týkalo se to obdobné kauzy jako výše zmíněné kauzy v Dopravním podniku (Březina neprávem seděl dohromady ve třech dozorčích radách). Reakce na tuto novinku ze strany ČSSD byla nulová, když obvinění z odpolechů pouze označila za „spekulaci“ – ajedeme dál.

Myjsme reagovali trochu jinak. Na základě tipu od anonymního občana jsme zpracovali desítky stran textu a předali je Vrchnímu státnímu zastupitelství. Uvidíme, zda to něčemu pomůže.

Karel Březina je samozřejmě jen jeden ze starých šíbrů a špička ledovce pražské ČSSD. Jestli se ale ČSSD nedokáže zbavit ani jeho, nezaslouží si důvěru Pražanů ve volbách a už vůbec ne Pirátů v zastupitelstvu při volbě Rady.

Kolik berou pražští politici?

Říká se (a z pohledu politiků starých struktur to tak bohužel je), že politika je hlavně o penězích a o moci. Dnes se podíváme, jaké částky mají pražští politici na výplatních páskách.

V pražském zastupitelstvu existuje několik kategorií lidí v souvislosti s jejich oficiálními (legálními) zdroji příjmů. Většina z nich se přitom spoléhá na více zdrojů. Dále budeme zmiňovat pouze příjmy související s hl. m. Prahou, nikoliv tedy s městskými částmi (kde mnoho zastupitelů působí ve funkci radních s desetičíslicovými odměnami) či se soukromou sférou (mnoho zastupitelů podniká, tudíž nemají moc času věnovat se výkonu své funkce).

První kategorií zastupitele je uvolněný člen Rady hl. m. Prahy – to znamená primátorka, 3 náměstci/náměstkyne a 7 radních. Těchto 11 „šťastlivců“ z řad koaličních zastupitelů si povětšinou vystačí s jedním oficiálním zdrojem příjmů, které pobírají ze zákona a které se pohybují zhruba mezi 85 000 Kč (v případě radního) a 100 000 Kč (v případě primátorky) měsíčně. K nim lze přičíst předsedy 4 výborů v zastupitelstvu – výboru pro dopravu a evropské fondy, výboru pro výchovu a vzdělávání, výboru pro územní rozvoj a územní plán a kontrolního výboru (předsedkyně tohoto výboru je opoziční zastupitelka Janderová z ODS, jinak jsou předsedové koaliční zastupitelé). Předsedové těchto výborů byli koaliční pro svou funkci tzv. uvolněni a pobírají tak odměny ve výši zhruba 81 000 Kč měsíčně.

Další kategorií je koaliční zastupitel, který pro svou funkci není uvolněný (tedy není v Radě ani není předsedou jednoho ze tří výše zmíněných výborů). Neuvolněný člen zastupitelstva dostává ze zákona odměnu pouze ve výši 5500 Kč měsíčně. To samozřejmě většině lidí k životu nestačí. Pro mnohé koaliční (a některé opoziční – z ODS, TOP 09 i KSČM) zastupitele jsou kvůli tomu připravena místa v dozorčích radách obchodních společností v akciovém portfoliu hl. m. Prahy. Takto si přivydělává např. 8 zastupitelů z hnutí ANO (ANO má celkem 17 zastupitelů, z toho 7 je pro výkon své funkce uvolněných), přičemž odměny v dozorčích radách se pohybují od 8000 Kč (Rozvojové projekty Praha, a.s.) až po několik desítek tisíc měsíčně (např. Pražská plynárenská Holding – 33 000 Kč měsíčně + podíly na zisku).

Zbývající zastupitelé mají nárok na zákonou odměnu ve výši již zmíněných 5500 Kč měsíčně a náhrady ušlého zisku ve výši 450 Kč za hodinu s maximální časovou dotací 60 hodin měsíčně (tedy maximálně dalších 27 000 Kč měsíčně). Náhrady ušlého zisku lze nárokovanou pouze za určité druhy činností (např. účast na zasedání zastupitelstva, jednání výboru, jednání z povoleného člena rady atd.) a ve skutečnosti je tak složité měsíčně si nárokovať byt třeba 20 jen hodin. My, piráští zastupitelé, jsme si určili, že budeme nárokovať ušlý zisk za maximálně 40 hodin měsíčně, abychom na tomto zdroji příjmů

nebyli příliš závislí (např. dva členové našeho klubu byli pověřeni řešením situace ohledně Opencard, takže některé měsíce mohli nárokovať i více než 40 hodin).

Typický opoziční zastupitel je tedy za výkon svého mandátu špatně placený. To považujeme za chybu zákona, protože volení zástupci jsou tak tlačeni k tomu, aby vytvořili koalici a mohli si rozdělit „koryta“, případně k

Na kolik peněz vás už přišli Piráti

Piráti v pražském zastupitelstvu jsou některými považováni za nezvyklý úkaz. Toto označení sedí, protože nikdy v historii Prahy nebyl žádny zastupitelský klub tak transparentní, jako jsme my. Netajíme se s tím, s kým se scházíme, na čem pracujeme a kolik za to dostáváme, veřejně deklarujeme postoj k ostatním zastupitelským klubům a k tomu, jakou roli podle nás máme v zastupitelstvu hrát (tj. role konstruktivní opozice).

Dost řečí a vrhněme se na peníze. Piráští zastupitelé mají tři druhy příjmů.

Prvním z nich je zákonná odměna za mandát zastupitele, která v Praze v současnosti činí 5486 Kč hrubého (do července 2015 byla nižší, 5103 Kč).

Druhým jsou tzv. náhrady za ušlý zisk, které mohou být vypláceny pouze za určitý druh vykonávaných činností a Piráti se rozhodli, že omezí jejich maximální výši na 18 000 Kč měsíčně (více o financování politiků v Praze obecně viz jiný článek na této dvoustraně).

Třetím příjmem pirátských zastupitelů jsou odměny od České pirátské strany, která

za mandát každého zastupitele dostává od státu ročně 237 500 Kč. Piráti se rozhodli část těchto peněz dávat jednotlivým zastupitelům podle času, který práci zastupitele věnuje, a podle výsledků jejich aktivit. Nechtěli jsme totiž, aby zastupitelé sahali po snadných příležitostech zisku např. v Radě či dozorčí radě nějaké městské společnosti, ale zároveň aby měli motivaci věnovat se své funkci opravdu důkladně. Dle smlouvy uzavřené se stranou dostávají 8500 Kč měsíčně za dodržení pracovní doby, která činí 30 hodin týdně (a poměrně méně/více podle toho, zda ji nedodrží či překročí) a další peníze podle významných splněných úkolů tak, aby maximální částka měsíčně nepřekročila 13 500 Kč. Naše průměrné měsíční „platy“ se můžete dovděčit na této straně.

A co vlastně v zastupitelstvu děláme? Jsme asi jediní zastupitelé, kteří svou práci nějak vykazují. Děláme to v systému Redmine (redmine.pirati.cz), takže každý může naši činnost sledovat celkem do detailů.

Jak se měsíčně platí v Praze?

Primátorka	~ 100 000 Kč
Náměstek	~ 92 000 Kč
Radní	~ 85 000 Kč
Uvolněný předseda výboru	~ 81 000 Kč
Neuvolněný člen zastupit. ~ 5 486 Kč ve výboru	
Možnost náhrady ušlého zisku pro neuvolněného člena zastupitelstva max.	27 000 Kč

Tančící dům můžete fotit i nadále

Fotíte na ulici a chcete si dát fotky na sociální síť? Už brzo jste mohli mít oplátky se zákonem. Evropský parlament totiž jednal o svém stanovisku k autorskému právu. Podle stanoviska mělo být v celé Evropě zakázáno fotit budovy a fotky komerčně sdílet. Zvažovalo se, že poplatky za fociení bude vybírat Ochranný svaz autorský (OSA) a následně rozdělit architektům.

„Evropská lidová strana podporuje fotografování pro nekomerční účely. V případě zájmu snímky zpeněžit by autor fotografie musel požádat o souhlas držitele práv budov a soch,“ uvedl europoslanc Pavel Svoboda (KDU-CSL), který pro omezení fociení hlasoval jako předseda právního výboru.

Architekt Vlado Milunić, který navrhl Tančící dům, dokonce požadoval platbu po pražském magistrátu. „Říkají, že na tom nevydělávají. Ale to je nesmysl. I díky tomu Tančícímu domu sem ti turisté jezdí a utrácejí. A město z toho má profit,“ říká Milunić.

Po zveřejnění návrhu se ale zvedla vlna odporu. Piráti v celé Evropě varovali, že pro zpoplatnění není důvod a že architekti už jednou dostali zaplaceno. Zákaz fociení by se mohl dotknout i facebooku a sociálních sítí, neboť zde jsou reklamy, a je to tudíž komerční. Piráti a řada dalších protestujících nakonec europoslance přesvědčili a europarlament návrh v červenci 2015 zamítl.

Pro uživatele je to dobrá zpráva. V Česku ani teď nemusíte mít strach, že by vás někdo pokutoval za fotky staveb. Podle platného autorského zákona je povoleno fotit stavby ve veřejném prostoru a dále fotky využívat i v komerčním prostředí.

Na lehčí notu

Balada o Opencard

Byl jsem si koupil standardní měsíční kupón na pražskou MHD. Paní u okýnka DP na Můstku mě upozornila, že mi za pár dní končí platnost opencard. Kvůli pracovním povinnostem jsem se k řešení dostal až v pátek. Po pracovní době jsem vyrazil do kartového střediska ve Škodově paláci, kde si za poplatek 100,- Kč mohu kartu na místě nechat vyměnit. Dorazil jsem někdy po páté hodině odpolední celkem v klidu, protože pracovní dobu mají do šesti. Informátor u vchodu mi ale sdělil, že mám smůlu, neb už jsou rozebrané lístečky s pořadovými čísly. Zeptal jsem se, co mám teď dělat a on jen krčil rameny.

Vrátil jsem se k okýnku DP na Můstek. Dva pracovníci si tam okusovali nehty nudou, ale pomoci mi nemohli. U okýnka měnit karty nejde. Vypravil jsem se tedy přímo do sídla Dopravního podniku v ulici Na Bojišti. Hala zde překvapivě zela prázdnou a otevřeno bylo jen jedno okýnko, tak jsem k němu zamířil.

Opět zklamání. Pracovník mi oznámil, že ani tady karty měnit nejde, jedině v tom zatraceném kartovém centru. Ale je tady ještě jiná možnost! Svitla mi naděje. Po vyplnění formuláře, kde si zažádám o novou kartu, mi tato přijde do čtrnácti dnů poštou a zcela zdarma! Zajásal jsem a vyplnil formulář.

Týden nato mě chytil revizor. Vysvětlil jsem mu situaci s tím, že mám doklad o zakoupení platného kupónu a platná opencard mi přijde za pár dnů poštou. Jenže pro mě neměl pochopení. Nemám platný jízdní doklad, takže dostanu pokutu. Namíchl mě to. Zeptal jsem se, co je platný jízdní doklad. Odpověděl, že platná opencard s platným

Václav Havel by zlevnil své jméno

K rozhovoru nás přivedla absurdní zpráva, že na jméno "Václav Havel" si někdo dělá "autorské právo". Našli jsme jednoho skutečného nositele slavného jména a položili mu pář otázek.

Pamatuješ si dobře na onen 17. listopad? Kde jsi tou dobou byl?

Jasné, na 17. listopad si pamatuji, i když už ne moc detailně. Jezdil jsem z Východních Čech přes Prahu do školy v Táboře a každý pátek pak na víkend zpět. V pátek jsme se vraceли a na hlavním nádraží jsme měli necelou hodinu času. Všude byly spousty policistů a lidí, a tak jsme se vyběhli podívat na Václavák, tam jich bylo také hodně, ale žádné šílené davy ani demonstrace, tak jsme zase letěli na vlak.

Jaký byl tvůj vztah k známějšímu Václavu Havlovi?

Přibuzenský ne, jako člověk mně byl příjemný a vnímal jsem ho jako obyčejného chlapa, blízkého většině národa. Nesmělost i přirozenost... krátké kalhoty, koloběžka ...

kuponem. Jenže ona to není tak docela pravda. Opencard je pouze nosič, na který se kupon nahráje. Jestliže totiž to, co teď mám u sebe – propadlou opencard a platný měsíční kupon donesu k příslušnému okýnku Dopravních podniků, nenaúčtuji mi pokutu v plné výši, ale jen 50,- Kč za to, že jsem platný jízdní doklad neměl u sebe. Ale přitom jím ukážu totéž, co jsem u sebe měl, když mě revizor kontroloval. Není to absurdní?

Utéšilo mě jedině to, že i s pokutou 50,- Kč mě to pořád ještě vyšlo levněji, než kdyby mi tehdy v kartovém středisku opencard na místě za stovku vyměnili.

Unikla jsem v poslední chvíli

povídka od Báry

Seděla jsem na zahrádce dejvické hospody, popijela studené pivo a toužila po tom, hodit si nohy nahoru na dřevěný stůl před sebou. Úmorné vedro mi zpomalovalo myšlení a dokázala jsem se soustředit jen na čurek potu, stékající mi po zádech mezi lopatkami. Abych se zabavila, lenivě jsem zalistrovala novinami, které tady někdo zapomněl. Zrak mi padl na obrázek známého miliardáře s popiskem, kterak si užívá dovolené vjakési exotické destinaci. No, nemusí to být špatné, být bohatý...

Vzpátrala po tom, co mi tato myšlenka prolétla hlavou, objevil se u mého stolu nějaký muž a zdvořile se zeptal, zda si může přisednout. Zvedla jsem oči a rychle ho zhodnotila: Černovlasý, snědý, štíhlý, hezky oblečený. Vypadal neuvěřitelně svěže a přitažlivě, horko jako by se ho vůbec netýkalo.

„Vsadíte se, že uhodnu, na co ted myslíte!“

„Myslím, že ne,“ odpověděla jsem.

Zazubil se.

„Ríkáte si, jak by bylo úžasné, být bohatá a nemuset ani hnout prstem.“

Mlčela jsem a on se znova zasmál a podal mi ruku.

fajn typ, který si na nic nehrál. V poslední době jsem na facebooku našel pář článků o tom, že byl gay, figurka nastrčená STB a další podobné informace. Můj názor to nezměnilo.

Jméno Václava Havla se nabízí jako obchodní artikl. Kdyby chtěl někdo pojmenovat náměstí nebo lavičku po tobě, kolik by sis řekl?

Prodej „Václava Havla“ post mortem se mi nelíbí vůbec, a jsem přesvědčený, že by s tím nesouhlasil. Peněz je málo a možná už „vysychá“ i u Dáší. Ale jasné, v rámci konkurenčního boje bych podstrelil cenu a prodával užití mého jména třeba za pětistovku. Když absurdistán, tak absurdistán. Snad bych tím deklasoval tenhle poplatek na nesmysl a došlo k jeho zrušení... Když se nad tím zamýslím, tak si říkám, určitě tu jsou potomci Masaryka, Nezvala, Smetany, kdyby teď všechni začali dělat to samé... Jaký je v tom rozdíl? Nebo neměl by si pražský magistrát založit nadaci třeba Blanka a zpoplatňovat všechny ulice se jménem „Pražská“ v republice? To je ale zase jiná story...

Máš přehled o svých dalších jmenovcích?

Žádného dalšího žijícího jmenovce neznám. Kdysi jsem někde viděl, kolik nás je, a není to malé číslo.

Máš nějakou veselou příhodu v souvislosti se svým jménem?

Samozřejmě si mě hodně lidí dobíralo a v době Havlova prezidentství toho bylo fakt moc. Byla spíš výjimka, když někdo něco při představování neutrousil. Po škole jsem pracoval pár měsíců v Rakousku. Práce byla

fajn, ale chtěli jsme zkoušet práci v Německu. Jeli jsme stopem... auta dvěma klukům nezastavovala a cesta byla ukrutně dlouhá. Kamarád nadával na každého řidiče, který nás lhostejně minul, takže skoro pořád. Když jsme se konečně k večeru unavení dostali na německé hranice a odevzdali jsme pasy, celník obíhal všechny kolegy s mým pasem a gestikuloval směrem ke mně. Proces, který u ostatních trval do deseti minut, se nám protáhl na hodinku, a kamarádovi tekly nervy. Zkusil jsem vtip jestli to „nenatáhneme“ do Švýcarska - a chybělo málo, abych jednu nekoupil. Žádné další hranice se mnou už absolvoval nechtěl.

Úsměvná byla setkání s jinými jmenovci politiků. To jsme na sebe většinou koukali a přemýšleli jestli si jeden ze druhého neděláme legraci. Měl jsem štěstí na Petru Buzkovou i Václava Klause.

„Promiňte, že jsem se opozdil, máme tady spolu schůzku, že?“

U stolu stál dvojnáška pana Černého ze snu, jen trošku ošuntělejší a zpocenější.

„Ano, máte pravdu. To vedro mě nějak zmohlo.“

„Chápu,“ usmál se a napřáhl ke mně ruku.

„Mé jméno je Bílý a jsem zástupcem agentury, která vám dokáže zajistit pravidelný příjem až do konce života!“

Ale to přece... Tohle už jsem jednou slyšela!

„Tak, tady mám už nachystanou smlouvičku, stačí jen podepsat,“ švitoří s úlisným úsměvem a mně se začíná zvedat žaludek.

Hbitě mi podává pero (obyčejné) a desky obsahující smlouvu. Otevřela jsem desky a přečetla si, k čemu bych se zavázala.

„Takže vám mám svěřit svoje duševní vlastnictví,“ zamumlala jsem a zvedla hlavu. „A nebudu z toho mít skoro nic, zatímco vy se budete pakovat.“

„Ale no tak! Budu upřímný, ano?“

Faleš z něho přímo kapala.

„Neumíte si představit, jak je dneska těžké z těch hospodských, kadeřnic, kosmetiček a dalších zazobaných lakových podnikatelů nějaké peníze vyrazit. A my odřeme všechnu tu nepříjemnou práci za vás. Dostanete sice jen málo, ale už nemusíte ani hnout prstem! To je přece fér, ne?“

„Noo....“

„Ale no tak, copak vy nechcete oškubat ty podnikatele, kteří pouštějí vaši muziku?“

„Proč bych měla chtít?“

„Proč?“ zarazil se. „No... přece... protože můžete!“ zasmál se, spokojený sám se sebou.

Podívala jsem se na něho s odporem. Ne. Dáblu se neupíšu.

„Rozmyslela jsem si to. Se svou duší obchodovat nebudu!“

Vrátila jsem překvapenému zástupci známé agentury jeho smlouvičku i s přečkem, popadl jsem kabelku a odcházel.

Z novin na lavičce se na mě posměšně šklebil šťastný miliardář.

Středočeský kraj

Představujeme se Vám!

Pražští Piráti to mají jednoduché, název svého města/kraje napíšou rychle. Název našeho kraje, a tudiž i sdružení je ovšem značně delší. A protože máme rádi své klávesnice a neradi plýtváme časem, začali jsme pro "Krajské sdružení Středočeský kraj" používat elegantní zkratku - KS SČK. Zapamatujte si ji, jdeme šetřit klávesnice.:)

KS SČK má řadově desítky členů. V rámci strany je to spíše nadprůměr, ale s členskou základnou současných vládnoucích stran se nemůžeme poměrovat. Snažíme se ale vyvijet svou činnost efektivně tak, aby výsledky naší práce byly vidět - tyhle noviny budí důkazem.

V kraji máme 4 místní sdružení - Mladá Boleslav, Příbram, Kralupy nad Vltavou a

Nymburk. Máme také tzv. členy kraje, to znamená, že nejsou členy žádného místního sdružení, protože poblíž jejich bydliště zatím žádné založeno nebylo.

Aktivita MS a jednotlivců se v čase mění, jsme dobrovolníci a tak nelze vše dělat vždy na plný plyn. Schůze KS SČK probíhají převážně v Pirátském centru v Praze (Řehořova 19, Praha 3), kde nás hostí právě KS Praha. Občas vyjedeme někam, kde máme zájem v podobě místního sdružení. A protože jako Piráti prosazujeme transparenti a otevřenosť, jdeme příkladem a všechny naše schůze jsou vždy veřejné. Jednání a hlasování probíhají i na pirátském internetovém fóru, které je taktéž veřejné a

kdokoliv ho můžete navštívit.

Dle našeho hesla „Internet je naše moře“ preferujeme online komunikaci s našimi příznivci před billboardy. Najdete nás tedy na webu (za pár týdnů spustíme nový, lepší) i sociálních sítích. Těž tyto Pirátské listy vycházejí v elektronické podobě.

Chtěli bychom oslovit vás, kteří jste našimi voliči a příznivci, přidejte se k nám. Nabíráme nové členy, vítáme každou pomocnou ruku, jakoukoliv podporu. Kdo není rozhodnut, může být naším hostem na schůzích KS nebo MS a zapojit se dle svých možností. Sami se přesvědčíte, jak fungujeme.

I politika může být docela zábavná, když se bere s nadhledem. Znáte to heslo: „Jaké si to uděláš...“

Struktura strany je horizontální a uplatňujeme zásady přímé demokracie. Nezapadne žádný nápad s dostatečnou podporou členů.

Můžete se u nás dozvědět například něco o tom, jak funguje participativní rozpočtování a jak lze financovat veřejně prospěšné projekty pomocí hlasování všech členů. Projekty, které získají dostatek hlasů - za každý hlas obdrží projekt určenou částku z veřejných peněz. Veřejnými penězi jsou mírně ty, které jsme získali ve volbách za vaše hlas. Takovým způsobem se vlastně k veřejnosti zase vrací. Týká se to například hudebních projektů jako VyOsení a dalších kulturních a osvětových akcí. Zkrátka témat i úkolů, jenž vás budou možná zajímat, je dost. Naše dveře jsou otevřené a rádi vás mezi sebou přivítáme.

P R A V I D E L N É S C H Ú Z E :
POSLEDNÍ NEDĚLÉ V MĚSÍCI V
PIRÁTSKÉM CENTRU V PRAZE,
ŘEHOŘOVA 19

Milí čtenáři,

jelikož tyto noviny, které právě držíte v ruce, distribuujeme svépomocí, netušíme, komu všemu se dostanou do rukou. Rozdáváme u výjezdů z Prahy i po středočeském kraji. A to je právě elegance těchto novin i kouzlo (a možná trochu i prokletí) našeho kraje - tento list je částí pražských pirátských listů, stejně jako náš kraj je doslova prstenec kolem Prahy. Možná jste Pražák, možná Středočech (nebo třeba ani jedno). Možná jste nás příznivec, je ale docela možné, že o nás moc nevíte. Até už je to jakkoliv, tyhle noviny koncipujeme právě tak, aby si je mohl přečíst kdokoliv a každý si našel to, co ho zajímá... Koneckonců pokud čtete tyto řádky, zřejmě vás zajímá, co dělají Piráti v onom prstenci. Tak tedy, vítejte na středočeském listu!

Předsedkyně: Lenka Kozlová
lenka.kozlova@pirati.cz

Facebook:
Česká pirátská strana -
Středočeský kraj

Webové stránky:
www.pirati.cz

Rozhovor se zastupiteli

V komunálních volbách v říjnu 2014 se nám podařilo získat 2 mandáty - Luboš Šud a se dostal do zastupitelstva v Kralupech nad Vltavou, radníci v městečku Sadská upírátil náš příznivec Martin Shánil. Zde vám s oběma zastupiteli přinášíme rozhovor.

1) Co děláte mimo politiku a jak jste se dostal k Pirátům?

Luboš: Mimo politiku pracuji jako provozní manažer v Kralupské Sportovní Společnosti a dále vede v Kralupech oddíl zabývající se výukou bojových sportů a umění. Dále pracuji v Naturafarma Minice ve které se zabýváme chovem domácích zvířat (koně, kozy, ovečky, prasátka a další drobné zvířectvo) které na různých akcích budou ve městě nebo na farmě předvádět veřejnosti.

Martin: Od roku 2009 jsem v invalidním důchodu a přivedl jsem se do programu na ŽL. K pirátům jsem se dostal přes „základní příjem“. Všímal jsem si zhoršující se situace hlavně lidí starších a postižených nezaměstnaností a exekucemi. Hledal jsem mezi politickými objekty partaj, která se tím zabývá a celkem s překvapením jsem objevil německé piráty a Die Linke. Do české pirátské strany jsem vstoupil r. 2012 a za nějaký čas jsem se stal garantem programového bodu sociálního systému. Tady se podařilo to, o co jsem usiloval. Zviditelnit myšlenku ZP a zařadit ji oficiálně do programu.

2) S čím jste kandidoval v komunálních volbách? Co bylo tématem ve vašem městě?

Luboš: Do voleb jsem kandidoval s vůlí podílet se na chodu města směrem kterým by

chtěli jít občané města. Samozřejmě jsem neustále mezi lidmi a tak slyším názory a požadavky lidí na chod města. Pro mě bylo asi nejzásadnějším tématem změnit situaci v rozdělování finančních prostředků do sportovních oddílů.

Martin: Do komunálních voleb jsem nekandidoval za pirátskou stranu, ale s podobně smýšlející partou jsme založili „Změnu pro sadskou“. Už z toho názvu vyplývá, že nám šlo o změnu. 20 let tu vládla ODS a obec upadala. Náš volební program [jsme tvořili tak, že jsme si rozdělili oblasti a každý napsal ten svůj kousek. Vyšlo z toho něco, co bylo mému pirátskému smýšlení velice blízké. A priority - Transparency, informovanost občanů.](http://www.zmenaproсадskou.cz/program.php)

3) Překvapily vás výsledky voleb ve vašem městě?

Luboš: Výsledky voleb mě nepřekvapily, i když pokud by se podařilo alespoň ještě jedno kreslo pro piráty tak by to bylo určitě lepší.

Martin: Ano, čekali jsme nějaký úspěch, ale že vyhrajeme, to bylo překvapení. Znamenalo to pro nás sestavit koalicí a protože jsme do toho šli proti současně ODSce, tak jsme se kupodivu jednohlasně rozhodli pro spolupráci s komunisty, ti skončili ve volbách těsně za námi. Jak to vyzná třeba pražákům nám bylo fuk. My jsme ty lidi znali a věděli jsme, s kým dokážeme naše cíle spíše prosadit.

4) V jaké jste momentálně pozici?

Vyhovuje vám?

Luboš: Jsem v pozici zastupitele který jedná

podle uvážení svého sladěného s názory občanů města.

Martin: Otevřená radnice - to byl můj program - a to je to co dělám. Založili jsme komisi a řekl jsem si o místě předsedy. Dalším členem komise je současná pirátkyně Lucie Sejkorová.

5) Na co se zaměřujete nejvíce?

Luboš: Určitě na sport a volné využití občanů města.

Martin: Momentálně je v běhu výroba nového webu pro město na zakázku od profesionální firmy. Mohli jsme sice čekat, až piráti vytvoří něco na bázi OS, ale pragmatické bylo to zadat. Ten současný dosluhuje a tlačí nás čas. Chceme do nejzadat smlouvy na internet a rozklikávací rozpočet. Free wifi na náměstí je schválené radou a nebýt letních veder, která firmě co to pro nás zdarma dělá, posunulo termíny, už to mohlo být v srpnu. Někdy to přeci jen nejde tak rychle jako doma nebo v soukromé firmě. Nevadí, máme čas.

6) Co považujete za svůj největší dosavadní úspěch?

Luboš: To že se podařilo zrušit tabulky pro rozdělování finančních prostředků sportovním oddílům. Samozřejmě to neznamená že nechci aby sportovní oddíly nebyly podporovány městem ale je potřeba větší měrou pomáhat finančně náročnějším sportům a další rozdělování spravedlivějším způsobem než tomu bylo doposud.

Martin: Nevímám nějaký největší úspěch. Fungujeme tak, jak jsme měli v plánu, drobná zaskřípání jsme schopni řešit.

7) Co plánujete dále?

Luboš: Budu se dál snažit otevřít naši radnici občanům a ztransparentovat

finance.

Martin: Město samozřejmě dělá klasické věci jako opravy ulic a chodníků a veřejného osvětlení, ale není to moje parketa, tak o tom nebudu psát. Velké očekávání je okolo situace na jezeře a se sportovní halou. V mé oblasti za velkou výzvu považuji start seznamování občanů s participativním rozpočtováním. V říjnovém vydání sadských novin (nově vydávaných barevně na křídě a zdarma) vyjde článek od doc. Ilony Švihlíkové a k tomu mám napsané znovu obecné vysvětlení, o co jde. Pak máme taky na programu nějaké menší aktivity - facebooková stránka města již běží, ještě jsme zrovna v tomto týdnu řešili možnost zasílání zpráv lidem na mobily.

8) Co byste vzkázal voličům, kteří vás volili?

Luboš: Voličům samozřejmě moc děkuji za jejich hlasy a budu dál zastupovat hlavně jejich hlasů v městské politice.

Martin: Na kandidátce jsem byl až na čtvrtém místě a příliš preferenčních hlasů jsem nedostal. Bydlím tu poměrně krátce a moc lidí mě nezná, takže bych se možná spíš měl omluvit, že mě zvolili omylem díky volebnímu systému. Přesto děkuji. Pokud volili podle programu, tak doufám, že zklamání nebudou.

9) Co byste vzkázal našim potenciálním voličům?

Luboš: Piráti přináší do zastupitelstev svěží vítr, dejte nám šanci.

Martin: Děláte dobře. Sám už pirát-straník v současné době nejsem, ale volit se vyplatí, ještě pár slušných lidí určitě někde je. Zkuste je na kandidátkách najít. Volte lidi, které znáte a chtějte pak od nich informace o tom, co dělají. A když na kraji budou sedět piráti, tak to pro zastupitelstva obcí bude jenom přínos.

Situace v Nymburce

Stojaté vody veřejného dění v Nymburce rozvířila v loňském roce problematika zinkovny AZOS. Výroba v tomto závodě dlouhodobě svým zápachem obtěžuje obyvatele nejen přilehlých ulic, ale celého Nymburka a blízkého okolí. Podle vyjádření sdružení Permanent provoz nemá potřebná povolení a není ani zkolaudován pro příslušnou výrobu. Proti firmě bojuje nejen spolek Permanent, ale také starosta a zastupitelé města Nymburk a další sdružení. Podle všeho se zdá, že nelegální provoz, jenž je trnem v oku (a nosech) drtivé většiny obyvatel, je podporován představiteli středočeského kraje a státu.

Kontroly z hygieny a životního prostředí však nikdy neprokázaly překročení norem a žádné ohrožení zdraví občanů města...

Obyvatel již vyvinuli mnoho aktivity pro zastavení výroby a stále narážejí na nesouhlasná stanoviska za strany výkonných orgánů ČR. Jednalo se o opakování protesty formou shromáždění, demonstrací, otevřených dopisů představitelům kraje a státu a také dopisem k hlavnímu zákazníkovi společnosti AZOS - Škoda Auto. Vedení AZOS se vyjadřuje velice omezeně a ředitel firmy, Petr Šimák se pravidelně odmítá účastnit všech schůzí a diskuzí na téma spojená s provozem společnosti a s ním spojeným obtěžováním obyvatel.

Společnost zároveň není ani významným zaměstnavatelem, neboť většina zde pracujících jsou agenturní zaměstnanci z jiných zemí.

Představme si postup boje proti AZOS CZ v roce 2015.

Duben: Na Krajském úřadu Středočeského kraje se ve středu 15. dubna 2015 sešla první pracovní komise pro řešení dlouhodobého problému se zápachem na nymburském Zálabí. Dubnové místní šetření v provozovně společnosti AZOS CZ na nymburském Zálabí, které svolala radnice, konečně ukázalo jasný směr k řešení. Harmonogram nových měření

má být vyhotoven do května.

Ministerstvo životního prostředí zároveň firmě AZOS zaslalo metodický dopis k omezení fugitivních (volně unikajících do ovzduší) emisí zprovozu, podle kterého nyní firma postupuje (zakrytování van, řízené svedení emisí z haly a instalace čistící jednotky). Komise se opět sejde, až bude mít k dispozici výsledky uvedeného měření. Po realizaci navržených opatření firmou AZOS by měly být následně komínové emise ověřeny nezávislým akreditovaným emisním měřením. Konkrétní poznatky z uvedeného místního šetření přímo v provozu firmy prověřuje i oddělení Integrované prevence a závažných havárií Krajského úřadu Středočeského kraje.

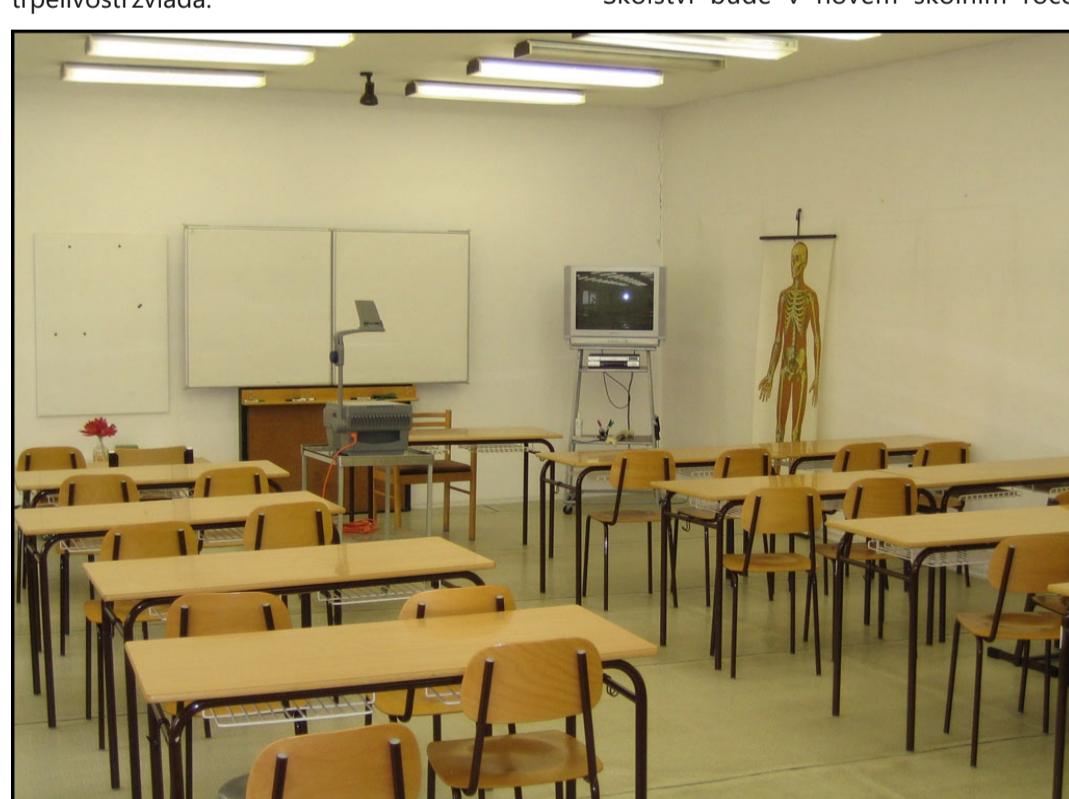
Květen: Sedmičlenná rada města jednoznačně deklarovala, že v boji proti zinkovně přitvrdí. Na mimořádném zasedání vedení města vyzvalo Krajský úřad Středočeského kraje, aby neprodleně zastavil výrobu ve firmě AZOS z důvodu rozporu neplnění podmínek stanových integrovaným povolením.

Radní dále vyzvali krajský úřad ke zrušení integrovaného povolení z důvodu neplnění podmínek IPPC a pověřili starostu Ing. Tomáše Macha, aby v této věci neprodleně jednal a dal podnět k soudnímu řízení na základě nezákonného provozování činnosti firmy AZOS.

27. 5.: Kraj má údajně nové eso v rukávu, jak zastavit AZOS na nymburském Zálabí. Firma stále nemá zkolaudované prostory, nefunguje ani v rádném zkušebním provozu! Město Nymburk na mimořádném zasedání vyzvalo AZOS k okamžitému vypnutí linky a přerušení nelegálního provozu v nezkolaudovaných prostorech. Vypjatá atmosféra přetrává, veškeré kontroly MŽP, ČÍZP a krajské hygienické stanice vychází pozitivně pro AZOS, neboť nikdy nenaměří žádné překročení povolených limitů. Odpůrci argumentují tím, že kontroly jsou hlášeny dopředu a není tak problém se na ně důkladně připravit.

zřizovatelů, obcí a krajů, tedy politické reprezentace na všech úrovních se dá ilustrovat nejlépe na nezvládnutí snadno predikovatelných dopadů demografické křivky: nedostatek míst v mateřských školách v minulých letech, přeplněné 1. třídy dnes nebo poloprázdné střední školy či učiliště jsou více než výmluvné.

Školství bude v novém školním roce

Přestože došlo k další personální výměně na postu ministra školství, stále chybí systémový přístup a řeší se dílčí nebo často jen okrajové problémy. Populismus dominuje. Obávám se, že například prosazování inkluze bez dostatečné podpory škol, které mají často přeplněné třídy či nemají finance na asistenty, ohrozí všechny zúčastněné: školy, ředitele, učitele a především žáky.

Neschopnost ministerstva školství,

stejně jako v minulých desetiletích výrazně podfinancované a vloni spuštěnému Operačnímu programu Výzkum, vývoj a vzdělávání opět hrozí neefektivní čerpání j a k o v O P V z d ě l á v a n í p r o konkurenceschopnost. A stamiliony opět zamíří na zbytečné projekty neefektivních institucí a chamtivých týmů a jednotlivců, kteří se v tom už naučili chodit. Nikoho totiž audity a analýzy výstupů z realizovaných

audity a analýzy výstupů z realizovaných

Středočeský kraj

V červenci ovšem vyšlo najevo, že AZOS linku nevypne, ačkolи podle všech výsledků vyrábí bez platných povolení a kolaudace. Naopak firma přechází do protiútoku a připravuje žaloby na šikanou jednání všech svých odpůrců včetně spolku Permanent a starosty města Nymburk o náhradu škody.

V srpnu vedení města připravuje jednotný postup prohlášení západu na podatelně Městského úředu v Nymburce, kam se schází stížnosti již delší čas, leč víceméně roztríštěné a neefektivně.

Na konci měsíce srpna sepisuje starosta otevřený dopis ministru životního prostředí a předsedovi představenstva Škoda Auto. Škoda reaguje tím, že ze strany zinkovny

nedorází k žádnému prokazatelnému objektivnímu porušování předpisů a Škoda Auto jako výrobce automobilů není oprávněná suplovat činnost státních kontrolních orgánů a může jednat až na základě jejich pravomocných rozhodnutí.

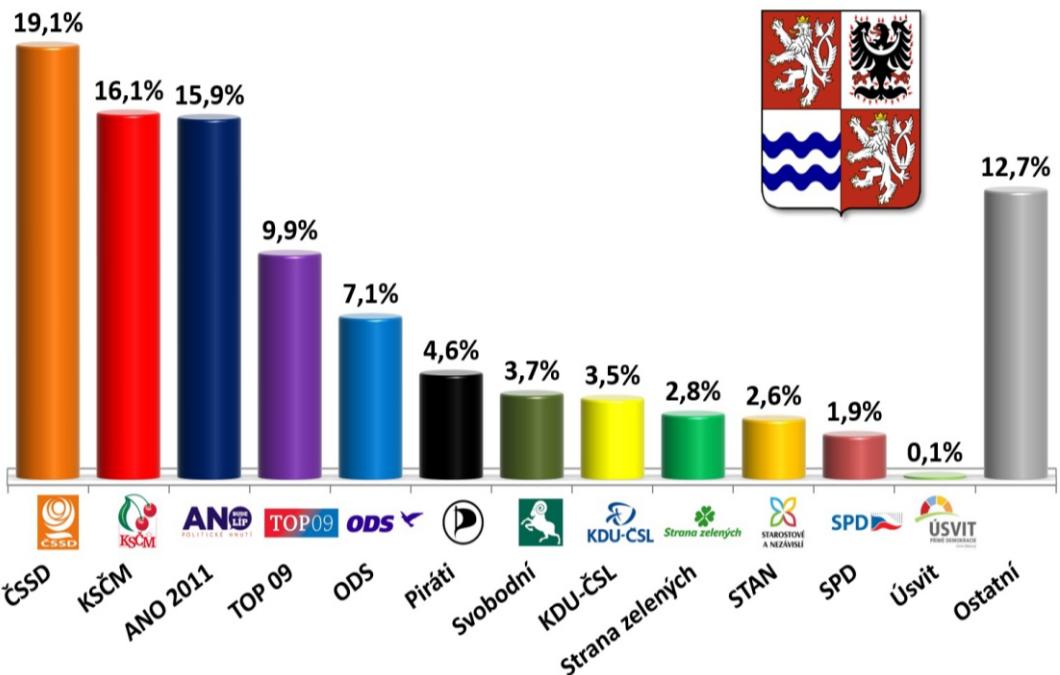
Jak dlouho budou ještě obyvatel Nymburka muset trpět zápachem tak není jasné. Na konci září byla naplánována velká demonstrace na nymburském náměstí. Zda tento prostředek bude mít nějaký vliv na řešení problému není jasné, ale hojná účast obyvatel může alespoň částečně přispět ke zviditelnění problému a následně i k jeho možnému řešení příslušnými úřady.

Petr Procházka

Klepeme na dveře

V roce 2016 se konají volby do krajských zastupitelstev. Podle nejnovějších průzkumů agentury SANEP to vypadá, že naděje v příštích krajských volbách 2016 na obsazení křesel žije. Piráti se dle průzkumu zatím pohybují okolo 4,6 %, což je výsledek velice nadějný. Budeme dělat vše pro to, abychom ve volbách uspěli a pomohli tak našemu kraji.

zdroj dat: www.sanep.cz

Školství v kraji

Úvodem musíme zdůraznit, že regionální školství, tedy mateřské, základní a střední školství, funguje s ohledem na podmínky velmi dobře. Většina škol, učitelů, ředitelů a dalších zaměstnanců škol nejrůznější problémy kvalifikovaně a se značnou trpělivostí zvládá.

projektů příliš nezajímají. Kdyby šla pětina takto esmyšlně utracených prostředků přímo do škol, výsledek by byl určitě lepší.

Bude pokračovat řízení rezortu s omezeným vlivem těch, kteří vzdělávání skutečně realizují, tedy učitelů a ředitelů mateřských, základních a středních škol. Neexistence stavovské Pedagogické komory vyhovuje školským odborům, které bohužel pedagogy nereprezentují a v rámci ohledů jim i škodí. Nejrůznější asociace, spolky či sdružení učitelů, ředitelů nebo škol mají jen omezený vliv a někdy slouží ministerstvu jen jako zástěrka. Pravomoci ředitelů škol jsou stále omezovány, chybí jim stabilizované a dostatečné standardní financování škol, ochraně před zvýšenou některých zřizovatelů, byrokratické inspekce či někdy i aktivistických rodičů nemluvě.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

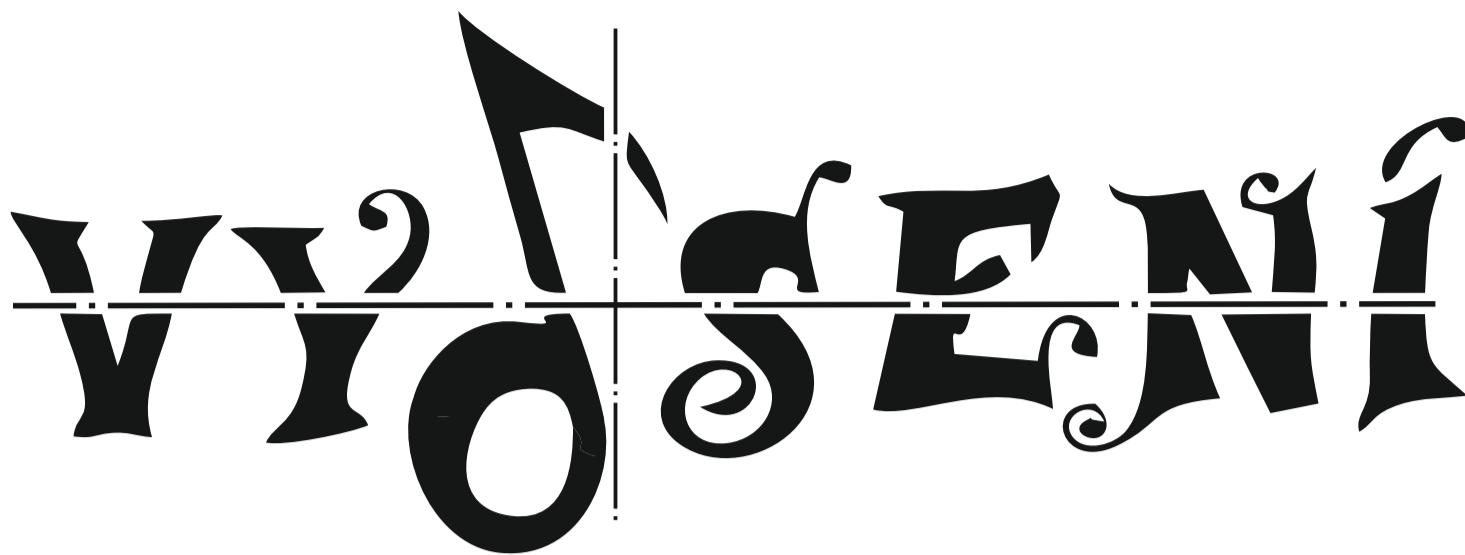
Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stále dotažená a je tu silný tlak z různých stran na její demontáž. Destrukčně působí nesystémové pokusy o jednoduchá řešení: namátkou vyberme plošné testování v 5. a 9. třídách, jednotně či povinné přijímačky, chaotická a neustálá modifikovaná státní maturita, posilování tarifních platů na úkor diferenciace či důraz na papírovou kvalifikaci místo na skutečnou kvalitu.

Školská reforma není stá

Vyosení je festival svobodné hudby, který je zaměřen proti OSA, tedy ochrannému svazu autorskému. První ročník se konal 23. června 2011 na Vlčtejně. Festival má žánrový záběr od hard rocku přes rock and roll a crossover až po ska či reggae. Uvnitř Pirátské strany je tento festival zakořeněn jako velice oblíbený druh interakce s fanoušky, a proto s věrou každý rok Piráti pořádají několik VyOsení po celé republice. V našem kraji nedávno proběhlo VyOsení hned dvakrát. V Příbrami 5.9. a následně 12.9. v Mladá Boleslavi.

Vyosení Příbram

V sobotu 5. 9. 2015 proběhl v Příbrami první z letošních středočeských pirátských festivalů svobodné hudby - VyOsení. Místní sdružení Příbram organizovalo VyOsení poprvé, akce byla ovšem zorganizována velmi dobře.

Do areálu Nového rybníka celý den proudili lidé. Spousta mladých rodin s dětmi se vyřádila na trampolíně a skákacích botách. Pomalované obličeje dětí zpestřily atmosféru a fronta neustále pronásledovala malířku. Bohužel kočičky avíly byly oblíbenější než pirátský motiv, ale co se dá dělat... Příště se vymluvíme na chybějící růžovou. :-) K tomu jim hrála reprodusovaná hudba.

Nejen děti, ale i návštěvníci důchodového věku nám pomáhali „plackovat“.

Ve stáncích byly k mání drátkované šperky a drobné výrobky klientů občanského sdružení Alka. Ta dostala od

příbramských Pirátů všechny peníze z dobrovolného vstupného už loni na podzim z předvolební akce „Pirátská seznamka“.

Od 16 hodin začaly hrát kapely živou svobodnou hudbu. V přestávkách předváděli členové skupiny City Self Defence ukázky sebeobrany.

Hosté se chodili informovat k našemu stánku, zajímalо je nejen téma svobodné hudby. Když jsme vysvětlovali, jakým způsobem a z jakého zdroje akci financujeme, bylo znát, že jsou mile překvapeni a přispěli dobrovolným vstupným na odměnu kapelám. Na tomto ročníku vystoupili: Digital Cream, Malevil, Kapela za týden, MessenJah, Uninvited a Pawnshop.

Bыlo zřejmé, že se všichni dobře bavili a spokojenosť je na straně Pirátů i návštěvníků.

Takže, tradici VyOsení v Příbrami můžeme považovat za zahájenou. Poděkování za vydařený den tedy patří všem zúčastněným.

Vyosení Mladá Boleslav

Druhé VyOsení uspořádalo místní sdružení v Mladé Boleslavi v sobotu 12. 9. Pro MS MB to byla taktéž premiéra, organizace během léta byla navíc mírně chaotická, tudíž jsme se několik dní před začátkem neuhránili značné nervozitě. Vše se však nakonec podařilo a mohli jsme tak dát prostor kapelám.

Na pódiu na Staroměstském náměstí vystoupilo od 15 do 22 hodin sedm kapel - Panta Rhei, Ravenhoe, InAction, Definitivní ententýk, Tamdoletma, Era Vulgaris a All Friends Dead. Všechny skupiny si svá vystoupení očividně užily a návštěvníci, jejichž počet celkově přesáhl 4 stovky, se také po celou dobu bavili. Když zrovna nehrála hudba, tvorila se fronta u stánku s občerstvením a obrovský zájem byl i o pirátské materiály u našeho infostolu.

Návštěvníkům se koncept svobodné

hudby bez poplatků zbytcným úřadem líbil a projektu VyOsení i Pirátům vyslovovali podporu, což nás velice těší. Kasička na dobrovolné příspěvky se během dne hojně zaplnila - vše jsme po skončení transparentně před svědky spočítali a všechn výtěžek poslali kapelám. Počasí nám hrálo do karet. Lepší jsme si na sklonku léta ani nemohli přát. Po důkladném úklidu prostoru kolem pódia si mohli organizátoři po celodenní akci vydechnout a na afterparty oslavit nad očekávání vydařenou akci. Piráti z MS Mladá Boleslav by chtěli ještě jednou poděkovat všem, kdo se na organizaci podíleli a už přemýšlíme, co příští rok vylepšit. Doufáme, že se s návštěvníky uvidíme i příští rok.

Můj dědeček pirát

Nazouvám sněhule a ostře šlapu do kopce k naší vesnické hospodě. Můj závazek konečně prolamit studenou vlnu místní venkovské ignorace a hrdě vstoupit do her vesnické smetánky nabírá reálné obrysy. A kde jinde se dají vhodně navázat kontakty než v hospodě, nebo v kostele.

Doba, kdy můj dědeček založil místní hřbitov a následně byl starostou a babička nosila domácí mléko v bandasce, měnila kus domácího králíka za čerstvá vejčka a následně namalovaná vejce donesla jako bonus k místní švadleně, která nám všem šila šaty, tak ta doba je nenávratně pryč.

Přišel s dědečkem do vsi v roce 1939 po zahrání pohraničí a dědeček, kterému byl vlastní zdravý rozum a pozitivní vztah k alkoholu a karbanu, se velice rychle sžil s místní honorací řezníků, myslivců a mlíkařů. Párkrát je nechal vyhrát nad sebou v kartách a oni mu pak dohodili malé zahradnictví u rybníka, kde celá rodina v počtu dvou dospělých a dvou dcer strávila poklidně celou válku. Malý rybník byl dědečkovo moře. Uměl vypěstovat výborný tabák a jeho pálenka provoněla celou vesnici. Chodili za ním všichni včetně četníků. Jeho pirátský boj proti okupaci se odehrával nesmírně zákeřně a potměšile. Četníci dostávali tabák, který by

jinak vyhodil, protože byl napadený červy a také pálenku, která byla více nežli třetíradá. Stejně přišli zase se stejnou písničkou – Vy na to jednou sakra doplatíte, Alois. Dědeček jim vrazil své výpalné a vnitřně se tetelil samou radostí, když si jen pomyslel, jak jim bude druhý den třeštít hlava. Třeštila a stejně přišli zase. Každý sobotní Večer přišli pro změnu

kumpáni, dědeček vytáhl svou výtečnou slivovici, meruňkovici či hruškovici, obehrál je o srncí a kravský sýr a ráno si pískal s retkem v koutku u svých rostlinek v zahradnictví. Jeho tedy hlava nebolela. Miloval život, babičku a hru. Všechny jeho životní lásky byly naplněné.

Nejhorší vzpomínka z války se vázala k

okamžiku, kdy do vsi přitáhl rumunský prapor a jeho první dcera /moje teta/ se zamílovala do rumunského poručíka. Honil je pak po lesích až nakonec barbara uplatil svým nejlepším tabákem a několika lahvemi dvouleté hruškovice. Dodnes teta nezapomněla, ne na důstojníka, ale na ten večer, kdy děd řval, že to si od ní nezasloužil, protože ty láhve měl schované na důstojnou oslavu konce války. A babička se smála. Držela svýma malýma rukama za otče toho nezkrotného krásného muže a uměla jej řídit. Věděla přesně, kdy a jak dosáhnout své vůle. Znala veškerá ženská tajemství, aniž by musela pozvednout hlas. Stačilo obočí. Byla pevná od základů. A když po válce zapáhla vesnická smetánka své bryčky a každou neděli jezdila vyšořená do kostela, odmítla se té taškařice účastnit. Děda jí nikdy nenutil. Byla to doba, kdy si všichni poprvé „vyhrnuli rukávy“ a začali usilovat o „zářné zítřky“.

A tak dědeček postavil dům, zasadil ořech, zakopal pod něj ořechovici a čekal na syna. Žádného se nedočkal. A tak si ho stvořil až ze mě, ze své vnučky. Musím říct – všechna čest jeho dílu, povedlo se mu to, protože jeho vnučka teď šlape k místnímu lokálu s jeho odhodláním i slinou na něco ostřejšího nežli je víno a se svým svobodným duchem.

Všichni jsme piráti!

Simona Skořepová

autor ilustrace: Miroslav Vostrý, www.mirekvostry.cz

Pro bystré hlavy

CXJOUWXSMKXMHJÝČXE
WERXNKXAOŽŠXJĚETXEH
ŠEXDXNTRXÉPOÍXLKOOR
XOGWXDXI, ÚJIHXVXOŠŠ
ČXLDSXTÁTRIUMXEÚKOL
XPOSANOSTRAXIZLOXRD
EMOXÁGWĚXTMKXYBLAF

Nápověda: Klíč nespočívá v intervalech mezi písmeny tajenky, ale v okolí jistého písmeno-symbolu.

Pokud vyluštíte následující šifru a pošlete nám její řešení (s vlastním vzkazem), můžete si kdykoli na libovolné pirátské akci vyzvednout jako odměnu placku Pirátské strany a náramek Sharing is

Píseň pro Davida

Povídám Davide,
Ty kluku ušatá
Copak to jde
Splíst si krabice
Davide ty jsi popleta.

Já vím, víno nešplouchá
Peníze taky ne
Pak jen člověk poslouchá
Ty troje já ne, já ne

Jakub Štenc

I WANT YOU
FOR PIRATE PARTY
NEAREST RECRUITING STATION